

גליון מס' 171
פרשת בשלח
ט"ז שבט תשפ"א



לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

ביאור עניין היציאה לשלושה ימים

סבי המקובל הצדיק הרב יהודה פתייה זיע"א תמה מדוע אמר משה למצרים שתכלית היציאה היא לצאת לזבוח לה' דרך שלושה ימים בלבד, מדוע לא הבהיר להם מפורשות שכוונת היציאה היא על מנת שלא לשוב למצרים לעולם?

אלא שהנהגתו של הקדוש ברוך הוא בעולמו היא מידה כנגד מידה וכל מכות מצרים היו על פי כלל זה ממילא גם עניין היציאה היה אמור להיות על פי מידה זו, המצרים ברשותם השליכו תינוקות רכים ליאור ולכן עונשם הראוי להם הוא מיתה בטביעה, לכן כדי שיתקיים עונש זה אמר להם משה אנו יוצאים לג' ימים, וכך פיתה אותם לרדוף אחריהם עד לשקיעתם במצולות הים. עתה נבין גם מדוע ציווה הקדוש ברוך הוא לשאול כלי כסף וכלי זהב. אובדן אוצרותיהם המריץ אותם לרדוף אחרי בני ישראל ובמקום להציל את רכושם צללו כעופרת במים אדירים.

עונש זה אשר בעורמה יסודו היה תפור למידתם של המצרים בדיוק רב שהרי פרעה שיעבדם בעורמה ובפה - רך.

קריעת ים סוף

סיפר ה"חתם סופר": מעשה בפסל מומחה אשר בכל גלילותיו לא היה בקי כמוהו, במשך ששה חדשים עמל האיש ופיסל דמות סוס שהיה נראה כאמיתי ממש, משסיים מלאכתו העמיד את ה'סוס' ברחוב העיר וישב על גביו כדי שעוברי האורח יתפעלו מיצירתו המופלאה מה רבתה פליאתו כי 'אין איש שם על לב' ואפילו אחד מהעוברים ושבים לא שם לבו שיש כאן דבר פלא... הלה 'נפגע' מכך עד מאד, ודרש בעצת ידידיו - מה חסרון יש בסוסי הנכבד? ויאמרו לו אוהביו: כי לרוב ה'אומנות' שבמעשי ידיך להתפאר נראה הסוס כסוס רגיל ומה מקום יש כאן להתפעלות והוא ממש, כסוס אמיתי שאין דרך עוברי דרכים להתפעל ממנו דהרי 'כמה סוסים איכא בשוקא'. ויעצוהו, שייקח את הפסל ויבתר אותו לשנים, ובוה ישתוממו עוברי אורח כיצד ייתכן שעומד ברחוב סוס שנחצה לשנים... ורק אז יכירו וידעו ושבועצם הוא רק פסל ולא סוס אמיתי, ואז יעריכו את יגיעתו וכשרונו.

הנמשל: בורא עולם ברא עולם ומלואו, ואנו מהלכים בו מבלי התפעלות כלל - בבוקר אנו רואים את השמש בגבורתה ובערב את צבאות השמים בתפארתם ואין איש שם על לב כי 'יש מנהיג לבירה' שברא את עולמו יש מאין בחכמה נפלאה עד מאד... מה עשה הקדוש ברוך הוא, שידד מערכות הטבע, הוציאנו ממצרים בעשר מכות, בקע את הים, אך לא כדי שנסתכל בעצם הבקיעה ותו לא, אלא שנבין על ידי כך שכל הבריאה המופלאה מעשי ידיו היא ונכיר את בוראנו. כמו כן קרע לנו את הים והוליכנו ביבשה כדי שנדע בכל עת שאף ביבשה הננו כבתוך הים, כאותו פֶּסֶל שהיה צריך לחתוך את סוסו כדי שהאנשים יעמדו יתבוננו ויתפעלו. וזה המכוון בדברי הרמב"ן (סוף פרשת בא) דהתכלית של כל הניסים המפורסמים הם לא רק כדי שנתפעל מהנסים עצמן, אלא דעל ידי כך נכיר בניסים הנסתרים, שכל הנעשה בזה העולם בהנהגת הבורא נעשה.

זמני הדלקת נרות: פרשת בשלח - שבת שירה

כניסת השבת

16:52

צאת השבת

17:51

ר"ת 18:26

כתב רבי שמעון בר יוחאי בזוהר הקדוש: בשעה שהיו ישראל עומדים על הים ואמרו שירה, נגלה עליהם הקדוש ברוך הוא עם צבאותיו ופמליותיו [המלאכים], בשביל שידעו את מלכם שעשה להם כל הנסים האלה והגבורות, וכל אחד ידע וראה מה שלא ידעו ולא ראו שאר נביאי העולם. כולם השיגו חכמה העליונה ולכולם הייתה רוח הקודש והראייה לכך היא שכולם אמרו את השירה יחד ולא שינו אלו מאלו כי השיגו את כל דברי השירה ברוח הקודש. ואפילו עוברים שבמעמי אמרו שירה כולם כאחד, וראו מה שלא ראה יחזקאל הנביא. על כרחך אתה אומר, שהיו כולם רואים כאילו ראו עין בעין. וכשסיימו שירתם, נתבשמו נפשותיהם והשתוקקו לראות ולהביט עוד, ולא רצו לנסוע משם מרוב השתוקקות. באותה שעה אמר משה להקדוש ברוך הוא: בניך, מרוב שהם משתוקקים לחזות [באור פניך] אינם רוצים לנסוע מהים! מה עשה הקדוש ברוך הוא - כיסה את כבודו, והיה נגלה ואינו נגלה. אמר להם משה לישראל כמה פעמים לנסוע משם - ולא רצו [דהיו מצייצים באספקלריא שאינה מאירה] עד שנראה להם זיו כבודו של הקדוש ברוך הוא [השוכן] במדבה אותה שעה, מרוב שהיו חפצים ותאבים לראות, הסיע אותם משה. ועל זה כתוב "ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור" - מדבר שרצו לחזות בו הדר כבוד המלך, ונקרא 'מדבר שור' - מדבר החזיון.

השירה הראשונה בעולם - מיום שברא הקדוש ברוך הוא את העולם ועד שיצאו ישראל ממצרים, לא מצינו אדם שאמר שירה לקדוש ברוך הוא אלא ישראל. בא אדם הראשון ולא אמר שירה, ניצל אברהם מכבשן האש ומהמלכים ולא אמר שירה, יצחק ניצל מן המאכלת ולא אמר שירה, יעקב ניצל מהמלאך ומעשו ומאנשי שכם, ולא אמר שירה. כיון שבאו ישראל לים ונקרע להם, מיד אמרו שירה. אמר הקדוש ברוך הוא, לאלו הייתי מצפה! גם דורות הראשונים ראו נסים והיו בעיניהם כדרך הטבע, ודרך הטבע כנסים, על כן לא שרו על הנס, ואילו בדור יוצאי מצרים, ראו שרצונו של הקדוש ברוך הוא בפרסום הנס, שאם לא כן מה היה צורך בנס. יכל הקדוש ברוך הוא להנחותם דרך אחרת, ולא לקרוע להם את ים סוף. מכאן למדו שהקדוש ברוך הוא רצה שיתגלה כבודו על ידי ישראל בנסים אלו, לפיכך שרו.

חביבותה של השירה - מיום שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו, לא היה אדם ששר לפני הקדוש ברוך הוא שירה עריבה, עד שיצאו ישראל מים סוף ושרו לפניו קול אחד שירה עריבה, והייתה חביבה לפני הקדוש ברוך הוא, והאזין לשירתם הוא וכל פמליותו, ולא עוד אלא שנקבעה שירה זו בתורה לעולמי עדי. מה היא חביבותה של שירה זו, שכל דברי התורה - הקדוש ברוך הוא מדבר וישראל שומעים, ושירה זו - ישראל דיברו והקדוש ברוך הוא וכל צבא השמים מאזינים למוצא פיהם. באותה שעה נתרוממו נפשות ישראל למדרגה עליונה שאין למעלה הימנה, ונעשו ליבותיהם מעיינות שופעים תורה וקול דיבורם כקול ש-ד-י. ולא עוד אלא שקדמה תורה זו שנבעה מתוכם, לתורה ששמעו מפי הגבורה בהר סיני, וכל כך למה? לפי שבכוח השירה הזאת שאמרו אז, נטעו שירה ושמחה בלב כל זרע ישראל עד סוף כל הדורות, ובכל עת שהם נושעים מאויביהם ומתרווחים מצרותיהם, ירון לבם שיר ושבח לא-ל מושיעם. וכן כתוב בשירה זו: 'ויאמרו - לאמר', כלומה, השירה הזו שאמרו אז, פעלה 'לאמר' בכל הדורות - ששירה זו אמרו מתוך שלמות האמונה ולא מתוך התפעלות הנפש למראה הנסים והנפלאות, כי ההתפעלות עוברת, אבל אמונה נקבעת בלב וקימת לעד. ולא אמרו ישראל שירה, עד שנתאמת

בליבם שכל מה שעבר עליהם מהשעבוד והעוני, וכל מה שעתידי לעבור עליהם עוד מן הניסיון והצורך - הכל מחסד ה' עליהם מעולם ועד עולם, ואין לישראל שמחה ואין להם חיים, אלא באמונה שהם מאמינים בה'. ואף בדברי השירה הזאת נאמר: 'ויאמינו בה' ובמשה עבדו - אז ישיר' - ששירה זו שאמרו על הים, נאמרה בעתה ובזמנה, ידיעו ישראל לכוון השעה הנכונה שכל צבאות השמים נתמלאו שירה ורינה למלכם, וכל ברואי מטה הודו לה' ואמרו כולם: 'כי גדול ה' מכל האלוקים', וכשהיה כבוד מלכותו מלא כל העולם, פתחו ישראל פיהם ואמרו שירה, שנאמר: 'אז ישיר', 'אז' - ולא קודם לכן; 'אז' - ולא לאחר מכן. אילו אחרו שירתם - לא היה כל היקום עונה אחריהם בשיר, שכבר עבר רישומו של המאורע; אילו הקדימו ואמרו שירה מיד ביציאתם ממצרים - היו אומרים להם: הודו לפרעה כי הוא שלחכם לחפשי, והרי הוא וסוסו ורכבו וכל תקפו בהווייתם, ואתם נבוכים במדבר; עכשיו שכל סוס ורכב פרעה ופרשיו וחילו טובעו בים סוף - לאותה שעה נאה השירה: 'אשירה לה' כי גאה גאה - סוס ורכבו רמה בים. ה' ימלוך לעולם ועד!'. ולא הייתה בריה בעולם ששרה להקדוש ברוך הוא שירה נאה מזו. על כן חביבה שירה זו על ישראל והם משתעשעים בה ואומרים אותה בכל יום ויום. וכשקוראים אותה בציבור, שומעים הקהל בעמידה בניגון נאה ובשמחה גדולה, ועושים כבוד לשבת זו ומעטרים אותה בשם 'שבת שירה'.

השירה - מעין עולם הבא - אמרו חכמים: איזהו בן עולם הבא? כל האומר פרק שירה בכל יום. צא ולמד - כל היקום מלא שירה לבורא, וכל בריה ובריה שרה שירתה ליוצרה. הכלב שהוא רעב תמיד, אומר שירה, מזמין את הכל לשיר עמו ואומר: 'בואו נשתחה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו'. נמלה זו שכל ימיה ששה חדשים, אומרת שירה בכל יום, מה היא אומרת? - 'נותן לחם לכל בשר - כי לעולם חסדו'. והאדם, שמא הוא חסר מכל הבריות? איה היא שירתו שהוא משורר לפני אלוקי חסדו? אלא שנותן כל מעייניו בעולם הבא שהוא חסד ואינו רואה את כל החסדים שסובבים אותו, רואה את החסרות ואינו רואה את היתרות. ברם, כשנפקחות עיניו ויודע שאינו יחיד ולא עוזב בעולם, וזוכר כי עיני ה' אלוקיו עליו מראשית חלדו עד סוף אחריתו, או אז, מתמלא לבו שירה. אותה שעה, בן-עולם הבא הוא ודאי, שכן דבוק הוא ביוצרו ובוראו מעולם ועד עולם. עתה הגע בנפשך כל עם סגולה, כולם יחד, עם אהובים, בשעה שנפקחו עיניהם וראו מעשי ה' הגדולים עמהם, וגבורותיו אין קץ, ואהבתו אליהם בלי גבול, פצחו בשירה שיצאה מתוך לב ונפש - שמא יכול אתה למצוא בעולם הזה, מעין עולם הבא גדול מזה? ואין לך כשירה הזאת הכנה טובה לקבלת התורה. שאין אדם יכול לקבל עליו עול מלכות שמים שלמה ועול תורה, אלא אם משכיח מלבו תחילה מחסוריו מעולם הזה. ואין לך יפה מהשירה הבוקעת מהלב, עדות נאמנה שאין לפניו מחסור, ולא חמדה ולא תשוקה אלא זה בלבד - הדבקות באלוקי אמת - 'אשירה לה' כי גאה גאה - ה' ימלוך לעולם ועד!'. (הרב צולק)

השירה - מחילת עוונות - אמר רבי סימון, לא כל מי שהוא רוצה לומר שירה אומה, אלא כל שנעשה לו נס ואומר שירה, בידוע שמוחלין לו עוונותיו ונעשה כברייה חדשה. ישראל כשנעשה להם נס אמרו שירה, שנאמר: 'אז ישיר משה ובני ישראל' ונמחלו כל עוונותיהם, שנאמר: 'ויסע משה את ישראל מים סוף' - מלמד שהסיע מהן חטאיהן שחטאו על ים סוף. וכתב ה"מגן אברהם": האומר שירת הים בשמחה, וידמה בדעתו כאילו אותו היום הוא עצמו עובר בים, מוחלין לו על כל עוונותיו (משנ"א).

ידועה הסגולה המובאת בשם הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימנוב זי"ע - לקרוא את פרשת המן ביום שלישי לסדר פרשת בשלח, שנים מקרא ואחד תרגום. הוא הזכיר בדרשתו במשך כ"ב שנים את פרשת המן מדי שבת בשבתו בכדי להשפיע שפע פרנסה על עם ישראל.

וכתב רבינו בחיי (טו, כ): וקבלה ביד חכמים כי כל האומר פרשת המן בכל יום מובטח לו שלא יבוא לידי חסרון במוזנותיו, וכתב הט"ז (סק"ד) שהטעם הוא כדי שיאמין האדם שכל מוזנותיו באים בהשגחה מלמעלה והוסיף במשנה ברורה (סק"ג) שזה להורות שריבוי ההשתדלות לא יועיל מאומה שהרי היה במן עומר לגולגלת שאחרי שבאו לבתייהם מדדו ומצאו שלכל אחד נשאר השיעור הראוי לו. ישנו מנהג מפורסם להניח בשבת זו חיתים לפני הציפורים, בספר "ציוני תורה" כתב שהטעם לכך הוא שגם העופות אמרו שירה על הים יחד עם ישראל והנעימו בצפצופם את השירה, (באר הפרשה בשלח) ועוד רמז נאה לפנינו: כשהציפור ניגש אל מאכלו הריהו מכופף את ראשו ומכניס המאכל ומיד מרים את ראשו למעלה ושוב מרכין ראשו וחוזר חלילה ללמדך שבענייני פרנסה אף שמוטלת עלינו חובת ההשתדלות מכל מקום עלינו לזכור תמיד את מקור השפע ולדעת שהקדוש ברוך הוא הוא ממציא פרנסתנו מידו הרחבה. ב"ישמח ישראל" (סוף הפרשה) ביאר כי השור והחמור במיעוט דעתם חושבים כי מזונם בא אליהם בדין שהרי עמלים עבור בעליהם בעבודת שדה וכרם מה שאין כן העופות שאינם מועילים לבעליהם במאומה ויודעים שאינם מקבלים מוזנותיהם אלא בטוב ליבם ממש כעופות אלו, עלינו להפנים שהשפע המגיע אלינו, אינו מגיע בכוח עמלינו, אלא רק מכוח חסדיו המרובים של ה' יתברך.

מעשה ביהודי שהיה דחוק מאוד בפרנסה ובא לרבינו חיים אבישולם הכהן זצ"ל ושאל אותו מה לעשות שהרי אינו מוצא עבודה? ואמר לו שבמשך שבעה ימים יאמר פרשת המן בכל יום וכן עשה וביום השישי הציעו לו עבודה, והייתה לו הרווחה.

מעלת שבת קודש

דברים בשבחה של שבת מהגרא"ל שטיינמן זצ"ל - כל מעשה שעושים לכבוד שבת קודש - אין לתאר את ערכו וגודל השכר עליו, כמו שכתוב בגמרא (שבת לג:) שכשיצאו רבי שמעון בר יוחאי ובנו מהמערה לאחר ששהו בה שנים כה רבות, כל דבר שראו מענייני עולם הזה היה נשרף. מכל מקום כשראו אדם אחד רץ עם שני הדסים, ושאלו אותו מדוע לוקח הדסים, ענה להם: לכבוד שבת. וחזרו ושאלו אותו: מדוע צריך שנים? ענה להם: אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמוה. אמר לבנו: ראה כמה חביבות מצוות על ישראל! ונתיישרה דעתם.

עוד מצינו בגמרא (מסכת שבת קט.) שאל רבי את רבי ישמעאל בן רבי יוסי: עשירים שבארץ ישראל, במה הן זוכין? אמר לו: בשביל שמעשרין. -שבבבל במה הן זוכין? אמר לו: בשביל שמכבדין התורה. -ושבשאר ארצות במה הן זוכין? -אמר לו: בשביל שמכבדין השבת, דאמר רבי חייא בר אבא: פעם אחת נתארחתי אצל בעל הבית בלודקיא, והביאו לפניו שלחן של זהב משא ששה עשר בני אדם, ושש עשרה שלשלאות של כסף קבועות בו, וקערות וכוסות וקיתוניות וצלוחיות קבועות בו, ועליו כל מיני מאכל וכל מיני מגדים ובשמים, וכשמניחים אותו אומרים 'לה' הארץ ומלוואה...', וכשמסלקין אותו אומרים 'השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם'. אמרתי לו: בני, במה זכית לכך? אמר לי: קצב הייתי, ומכל בהמה שהייתה נאה, אמרתי 'זו תהא לשבת'. אמרתי לו: אשריך שזכית, וברוך המקום שזיכה אותך לכך. רואים עד כמה בעל ערך כל מעשה של כיבוד השבת, שהרי חז"ל אמרו על המכבד את השבת

- שזוכה לעשירות, ולא אמרו זאת על המקיים מצוות אחרות, כציצית ותפילין. ואמנם, בדרך כלל הקדוש ברוך הוא לא משלם שכר בעולם הזה, וצדיקים מקבלים שכרן בעולם הבא, וגם על כיבוד השבת מקבלים שכר בעולם הבא, אבל גם בעולם הזה זוכה לעשירות מופלגת.

וכן ה'חפץ חיים' מביא (ב'שם עולם' ח"א סוף פ"ד) בשם אחד מגדולי הדור, שרוצה לחדש חידוש גדול מאד: הנה ידוע שאדם ששומר שבת, אפילו אם ח"ו יש עבירות בידו, שראוי להיענש עליהן בגיהינום, בכל זאת בשבת לא דנים אותו, כיון שהיה שומר שבת, וכמה שהוסיף על השבת - הכל נחשב לו כדי להוציאו מגיהינום. למשל - אדם שהקדים את כניסת השבת בשעה, החל משעה לפני שבת - יוצא מהגיהינום. ועל זה מביא ה'חפץ חיים' חידוש גדול מנאון אחד, שמוסיף שאפילו אם התחיל לעסוק בצרכי שבת ביום שישי בבוקר - מבוקר יום שישי כבר ייצא מהגיהינום. וזה חידוש, דהנה כשמדובר על שעה שקרובה לזמן כניסת השבת - יש סברא שמפלג המנחה כבר נחשב כשבת, אבל לא בבוקר, והוא מחדש שאפילו בבוקר, כיון שהתחיל להכין צרכי שבת - כבר יוצא מהגיהינום. מה גדול ועצום ערכו של כבוד השבת! (מתוך ספר "לקח טוב").

מי מרה

מובא בפרשתינו (טו, כג-כה) ויבואו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה... ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים, ולכאורה צריך ביאור מדוע נקרא שמה "מרה" הרי לאחר הנס הגדול שנמתקו המים היה צריך להקרא מקום זה "מתוקה" מבאר רבי יחזקאל מקוזמיר זי"ע כי כששתו ממי מרה והרגישו כי מרים המה ואינם ראויים לשתיה, החלו זועקים לשמים ומבקשים: אבינו שבשמים שלח לנו מים מתוקים להרוותנו ולא שיערו בנפשם שהקדוש ברוך הוא יהפוך להם דווקא את המים המרים למתוקים. אשר על כן ברצות ה' להורות לנו את הדרך אשר נלך בה בדרכי האמונה התמימה קרא למקום בשם "מרה" כדי שיזכר לדורות בכל עת צרה ומרירות שהצרה עצמה היא היא לבסוף עצם המתקתו כי כל מאן דעביד רחמנא לטב עביד.

פעמים שתבוא על האדם מה שנראה כצרה צרורה והרי הוא מצעק במר נפשו על הרעה שנחתה לפתחו וכולו אפוף בעצבות ובדאגה ובאמת נסתרים דרכי ה' ואותו פתי אינו יודע ומכיר שצרה זו גופא אינה אלא טובה גמורה.

מעשה היה בשנת תשע"ג בפרשת שלח, ערך יהודי סעודה גדולה ומפוארת בקבר רבי שמעון במירון. בעת הקידוש סיפר שלפני מספר שבועות כשהלך בין הרים וגבעות נשכו נחש מסוכן מאוד. מיד החל להקיא והרגיש כי עוד מעט קט והוא נופל ארצה ללא הכרה מיד נדר שכשירפאוהו הקב"ה רפואה שלימה יבא להודות ולערך קידושא רבה במירון, ואכן מיד איבד את הכרתו הוא הובהל לבית החולים הקרוב ולאחר עשרה ימים של טיפול אינטנסיבי הוא חזר לאיתנו ושחורר לביתו. כעובר כמה ימים התקשר אליו מנהל המחלקה ובהתרגשות עצומה הורה לו שיסור מיד אליו כשהגיע אליו סיפר לו כי נעשה לו נס גדול מן השמים. באותם הימים אשר שכב בבית החולים הוצא ממנו בכל יום מעט דם על מנת לבדוק האם עדיין מפעפע בו ארס הנחש או שכבר תמה השפעתו לאחר שסיימו לבדוק את כל הדמים גילו להפתעתם שבגופו קיננה המחלה הארורה ה"י והוא לא ידע כלל מזה, ובמצב כזה היה הוא משיב את נשמתו ליוצרה תוך מספר שבועות מה עשה הקב"ה? הביא את ארסו של הנחש ששרף וכלה את המחלה במשך י' ימים בבית חולים ועתה נקי הוא הן מן הארס והן מהמחלה... נחסכו מעמו טיפולים קשים ומרים והתברר לו שמה שנראה כרעה גדולה היה בעצם ישועה עצומה.



שיעורי תורה לימות החול

שיעורי בוקר

7:00 - 6:30..... שיעור גמרא "שבת" - הרב שלמה בצרי שליט"א
 9:30 - 8:15..... שיעור גמרא "ברכות" - הרב שלמה בצרי שליט"א
 10:00..... לימוד משותף גמרא והלכה בישיבת "ברכת חיים" - הרב עידן והנה שליט"א
 10:00..... חברותא אחד על אחד עם אברכי הכולל
 12:30..... שיעור קבוע בדרך היומי - הרב חיים חנון שליט"א

שיעורי צהריים וערב

יום ראשון

16:15 - 17:15..... חדש! שיעור מיוחד לילדות בפרשת השבוע הרבנית גרנביץ הי"ו
 20:00 - 21:00..... גמרא ברכות - הרב מרדכי בצרי שליט"א
 20:00 - 21:30..... פרשת שבוע - הרב אהרן דוד מועלם שליט"א (בנתיים דרך הזום)

יום שני

16:15 - 17:15..... פרשת שבוע - הרב נפתלי עובדיה שליט"א
 20:00-21:30..... "שלום בית" - הרב משה אלקיים שליט"א

יום שלישי

16:15 - 17:15..... חדש! שיעור מיוחד לילדות בפרשת השבוע הרבנית יהל לאה הי"ו
 16:15 - 17:15..... שיעור משניות לילדים - הרב יהושע רחמני שליט"א
שיעורו השבועי של מורינו הרב חיים כהן זצ"ל 17:30 - 18:30 (בנתיים דרך הזום)
 19:00-20:00..... שיעור מיוחד לנשים ובנות ע"י הרבנית פנחסיה הי"ו (להתעדן בטלפון)
 20:00-21:00..... מדרשה מיוחדת לנוער וצעירים.....

יום רביעי

19:00-20:00..... גמרא מסכת "תענית" - הרב שלמה בצרי שליט"א
 20:00-21:30..... הלכות ברכות - הרב אהרן דוד מועלם שליט"א (בנתיים דרך הזום)

יום חמישי

17:30 - 16:30..... שיעור משניות לילדים - הרב יהושע רחמני שליט"א
 הלכות בשר וחלב - הרב אהרן דוד מועלם שליט"א 20:00-21:30 (בנתיים דרך הזום)
 20:00-21:00..... שיעור חדש!! בזהר הקדוש - הרב שלמה בצרי שליט"א

בכל ערב: לימוד גמרא / הלכה / מדרש / פרשת שבוע -

בחברותא או בקבוצה אחד על אחד מהאברכים לתמידי חמנים 17:00 - 22:00

מיד ערב: סוגיות גמרא לעומק - מסכת בבא קמא הרב שר שלום שליט"א 19:00 - 17:00



"כל הציבור מוזמן להשתתף בשיעורי תורה"

בית הכנסת המרכזי "בית יוסף" | רח' גלבע 11 בנתיים | טלפון: 054-4843340 | מייל: b544862@gmail.com

יהודי יקר בא והצטרף לשיעורי התורה הנמסרים מידי יום בבית הכנסת המרכזי "בית יוסף" גבעתיים ודרך הזום ניתן להתחבר לפעילות ולהתעדן בנואצאפ: 054-4843340





לימודי אבות ובנים / ובנות מידי מוצאי שבת לאחר ההבדלה בבית הכנסת המרכזי "בית יוסף" גבעתיים

בית הכנסת המרכזי "בית יוסף" וקהילת "ברכת חיים" ממשיכים במבצע חלוקה חנים של ספרונים ללימוד יומי בהלכות שבת "השבת בהלכה ובאגדה" לחיזוק השבת בעיר גבעתיים והסביבה

תודה לתורמים היקרים שהשתתפו ותרמו ספרים נוספים

התורמים

לרפואה שלימה: אידית דובה בת אלקה רות הי"ו

יעמדו על הברכה

שמות:

לעילוי נשמת: ויולט טוינה בת תפחה ודוד ז"ל נפטרה י"ח אלול תש"פ
 שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל נפטרה ט"ו אלול תש"פ ת.נ.צ.ב.ה

להנצחות ולהקדשות

במייל: b5448622@gmail.com
 sms-ב: 054-4843340

לעילוי נשמת:

הרבי חיים נשמת רבינו: הרב חיים אבישלום בן בלנקה זצוק"ל ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:

האישה הצנועה מרת: פנינה בת בלנקה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת:

הרבנית נשמת: צפורה בת טובה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה

4